

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Երազ ձեի յաւելուած «ԱԹ-ԱՐԴԱՎԱՐԱՆ» ԹԵՐԹԻ-ՀՐ

618.2
S - 38

ԲԺ-ՎԱՐԱ ԱՐԾՐՈՒՆՔ

ՇԱՀԱՅՐՈՅՑԱՆ

Ց Հ Ի

ՈՒ

ԾՆՆԴԿԱՆ ԿՆՈԶ

ԵԹՈՂ ԶԵՊԵՀԸ ՈՒԹԻՒՆՔ

Պատկերազարդ

№ 12

1904

ԱԹ-ԱՐԴԱՎԱՐԱՆ - ԳԻՒՆ Է 10 ԿՈՊ.

30 JUL 2010

8228

610
192-55

Հիմքերով ձեր յաւելքած «Առաջապահիկ Փեր»-ի

618.2

S-38
un

ԲԺՇԿԻ ԶՐՈՅՑՆԵՐ № 12

22-10

1003
1001
10396

ՅՆԻ ՈՒ ԾՆՆԴԿԱՆ ԿՆՈԶ

ԱԹԱԴՅԵՊԱՀՈՒԹԻՒՆԸ

Quishibruwqurq

Կազմեց

ԲԺ.՝ՊԵՏ ԳՐԻԳՈՐ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆ ՏԵՐ-ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑ

ՏԵՐԵԼԻ 1904 թ.
Տարբան „ՀԵՐԱԿՈՒ“ Միք. կող. № 81.
(26)

14.08.2013

016
22-261

Дозволено Цензурою, Тифлисъ. 25-го Июня, 1904 года.

Ա Ռ Ա Զ Ա Բ Ա Ն

Ցի ու ծննդկան կնոց առողջապահութիւնը, որի մասին մենք արդէն առիր ենք ունեցել համառօս կերպով խօսելու «Առողջապահին»-ի մէջ, զարմանալի կերպով արհանձնած է մեր ժաղավարի կողմից: Աղետայի ու արաւաւած տեղեկաբարենքնեն ենք ստանում ամեն տեղերից, նորատի կնոց սովորութիւնների ու դրաբենն մասին: Նու ապրում է կեղտի մէջ, տեղում է ժամանականի տակ, չկա նոգատութիւն, չկա խճնմանի: Մեր աղջիկները մասադ նուսակում կից են զանում սուանց պատրաստեան, դեռ ինքնանանաշնան չնասած, զուրկ որ եւ է հոսպացութիւնից այն մէծ, այն վանկացից եւ պատրաստանու դերի մասին, որ վիճակուած է երանց կոտակնու քէ իրեւ աժաւութեան ու մանաւանդ իրեւ ժայռ: Աւելի հիմուն է այրը, բայց նու ընդհանրապէս զուր չունի դէպի իր անմեղ ու անփորձ կինը, որին վերցել է կարծես իր համբյիք համար միայն Եւ խելու նորանաս, երեմն էլ դեռահաս աղջիկը մի օր սարսափով իրան լիդ է զգում: Նրա լրութիւնը չի գտնում ամուսնու ու շշապատողների կողմից ոչ յարգումն, ոչ կարեկցութիւնն: Նու մնան է նոյն համբյիք զործիքը, մինչև լրութեան վերշին ամիսները: Նրան շառնանակում են պատել նոյն կեղտի մէջ, սիխուու են կատարել նոյն աշխատանիք, ուս շդացնելով կառ չնականալով, որ լրութիւնը մէծ դրդին է զցել երա ամբողջ կազմուածի մէջ եւ սպառել է երա ոյժերը... Վեշապէս զայխն է ծնունդը, եւկունիք սահմանի ցաւերը—մէծ, սիանչիք բնակուն գործողութիւնը, որ վանկացից չէ բա մէծի մասամբ, բայց որ վանկացից ու մասամբ են դարձնում սգէս սամակեները ու պատաւերը: Եւ ի՞նչ, նոյն կեղծը, նոյն վայրենի վերպետնունիքը, նոյն անհարթերութիւնը! Նա պատկած է կեղսոս սենակում, կեղսոս անկողնու մէջ, կեղսոս հազոււսով: Տունը լրցուու է կեղսոս պատաւերով, որոնք իրանց նես հազար տեսակ

վարակիեր, բյուներ են բերում—կպցնում խեղճ ծննդկանին: Յետոյ զալիս է ասմէքը, որ հասկացուրթին չունի ոչ մասրուրեան եւ ոչ ծննդարեռուրեան մասին, զալիս է ու իր, սաս օր սպանի երես չեսած, զաւեկի, կերտակապած եղունկերով ելրծում է—պատառում ծննդկանի, առանց այս էլ համեստուած, սեռական մասերը, ու վերենի մէջ լցնում իր ձեռների կեղաք, որ պիտի զեա, բռնաւորի ու սպանի անմեղ զնինի:

Զնների թիւր անսպին է, զարհուրելիի: Մատաղ կեանեմ զարցելի մարզութեան ու զիմուրթեան նախակենքեր են զամ-
նում: Հաւեսով փրկուում են, այս, առերբ: Բայց փրկուում են
արիօս: Բարոնվին: Նայեցեմ ձեր ըստըջանց ու փոքր արեմ
ծանօթ կանանց: Ո՞ր երացից հիւանդ չէ, ո՞ր անմերջ չի
տանջում նախիւ տեսակ պահանջ հիւանդուիններից», ո-
րոնց մեծ մասը ծեննարեռութիւնից ու տունաղի անխռու-
թիւնից է առաջ եկած:

Օյս հանրային դժբաղութեան դէմ կուելու ռահան է, ու Բժիշկաց Գրիգոր Գալապարեան Տեղ-Գրիգորեանցը զեկ է այս գրելիք: Ընթեղազր կցնի առա մէջ մի շարք զարծնական փրկութան խաւաներ, շաւարդած պարզ ու հասկանայի ռնմի, խաւաներ, ու նու զարս է բերել երկարամեան փառձից ու դիտամեսեից, աղօթեն կեանից:

Թող այս գրելիք առենի մէջ զգուշութիւն, խնամք ու յարգանք յարւցանի դեպ սուրբ **մայրութիւնը** եւ դահով շահ կենանեւ փրկուած կիսեն վայրծառ մասից կամ յահիսենական տաճանելիք!

ՅՂԻ ՈՒ ԾՆՆԴԿԱՆ ԿՆՈՉ ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆԸ

1. ԱՄՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ

ի՞նչ ազգեցութիւն ունի այստանութիւնը
ամուսնացողների վրա:

Զանազան երկրներում հաւաքած տեղեկութիւններով ապացուցուած է, որ ամուսնացածները աւելի երկարակեաց են լինում, քան ամուրինները և այրինները։ Բացի այդ, ամուսնացածները աւելի քիչ են յանցանք գործում, ինչպէս գողութիւն, աւազակութիւն, սպանութիւն, քան ամուրինները և այրիացածները։

Մենք ասայինք, որ ամուսնացածները
աւելի երկարակեաց են, քան ամուրիները,
բայց ապացուցուած է, որ մատաղահաս պատկ-
ռոզները (թէ այր և թէ կին) աւելի շուտ
են մեռնում, քան թէ նոյն տարինե-
րի անձինք, որոնք գեռ ամուսնացած չեն:
Միայն քսան—քսանըմէկ տարուց սկսած ա-
մուսնացող կին մարդիկ աւելի են ապրում,

քան համապատասխան հասակի ամուրիները։
Այնպէս որ, մեր երկրի սովորորթիւնը—
տասներկու, տասնըչորս տարեկան աղջիկներին
մարդի տալը—մի վերին աստիճանի վնասաբեր
սովորութիւն է, և սրանց մեծ մասը կամ
մահանում են ծննդաբերութեան ժամա-
նակ, կամ, որ աւելի յանձնախ է պատա-
հում, երկարառե հիւանդութիւններից տասն-
չուում են։ Մենք շատ անգամ լսել ենք
մեր հիւանդներից, որ նրանք ամուսնանալուց
մի քանի ամիս, մինչեւ անդամ մի քանի տա-
րի անցնելուց յետոյ են դաշտան տուացել։ Եւ
այդ բարբարոսութիւնը մեր զիւզական ժողո-
վրդի մէջ մի սովորական երկոյթ է։

2. ՅՂՈՒԹԻՒՆ

Ամուսնական կեանքի գլխաւոր երկոյթնե-
րը յղութիւնն ու ծննդաբերութիւնն է; Ե՞րբ
կարելի է կնոջ յղի համարել։ Ամենից լաւ նը-
շանն այն է, որ դաշտանը յետ է մնում։ Բայց
պատահում են և այնպիսի յղիներ, որոնք,
չնայելով որ յղի են, շարունակում են «տեսնել»
մի և երբեմն աւելի անգամ, բայց այդ դաշտանը
սովորականին նման չէ, այլ պակաս է քանա-
կութիւնով և աւելի կարճ է տևում։ Բացի

այդ, յղի կնոջ սիրալ խառնում է, նա փսխում
է, մանաւանդ առաւօտները, երբեմն մի տե-
սակ սարսափ է զգում, երբեմն էլ, կարծես,
մարմինն այրում է, երեսը շուտ շուտ գունա-
փոխում, կարմրում է կամ գունատում,
սիրալ բաբախում է, պատահում է սրտի անձ-
կութիւն, ուշաթոփութիւն, երբեմն ատամն
է ցաւում, շատ անգամ մի աննշան պատճառից
նեղանում է, երբեմն ուզում է լաց լինել, եր-
բեմն էլ ամենասովորական հոռերից սիրալ
խառնում է։

Յղութիւնը ուրիշ նշաններ ևս ունի և
նշանառները սրանք են։ մէկ կամ մի քանի
անգամ դաշտանը չի երեացել կամ շատ քիչ
քանակութիւնով է երեացել, միենոյն ժամա-
նակ փոքր փորը, կասես, ուռչում է կամ լրց-
ում է, ծծերը նյոյնպէս լցում էն և նրանց
պատող մաշկի վրա շատ կապոյտ երակներ են
երեւում ու պտուկների և նրանց շրջանակների
մաշկը թուխ գոյն է ստանում, շրջանակների
վրա գտնուած գեղձերը խոշորանում են։

Երբ վերը յիշած բոլոր նշանները միա-
սին են յայտնուում, այդ յղութեան ապացոյց
է, բայց նրանցից ամեն մէկը առանձին վեր-
ցրած ոչ մի նշանակութիւն չունի։

Առաջին անգամ յղիացած կինը երբեմն

յղութեան սկզբում փոքր փորում ցաւեր է զգում և կարծում է, թէ հիւանդ է: Միայն աչքի առաջ ունենալով, որ տիկինը մինչև այդ ժամանակ իր դաշտանը կանոնաւոր կերպով տեսնում է եղել, և ամուսնանալուց մի քանի ժամանակ յետո դադարել է ու փոքր փորում ցաւեր ունի, չպէտք է իրան հիւանդ համարի (մանաւանդ երբ տաքութիւն կամ դող չունի), այլ պէտք է համբերութիւնով սպասի մինչև յետադա ամխը:

Յղութեան աւելի ճիշտ նշանը երեխայի շարժումն է մօր արգանդում: Այդ պատահում է յղութեան տասնեռութն ու քասներեք շաբաթների միջոցում: Սկզբում յղի կինը միայն մի փոքր հարուած կամ շարժում է զգում փոքր փորում, իսկ ժամանակով այդ շարժումները աւելի ու աւելի ուժեղանում են և տարածում ամբողջ փորի մէջ ու երբեմն նմանում են կատարեալ հարուածի: Սակայն յղի կինը կարող է սխալուել ու աղիքների շարժումը երեխայի շարժումը համարել: Պէտք է զդուշանալ այդ սխալից:

3. ԿԵՐԱԿՈՒՐ ԵՒ ԸՄՊԵԼԻՔ

Յղի կինը սովորական կերակուրներից, պահ-

րից, մաից զգւում է, և ընդհակառակը, ամենազժուարամարս կերակուրներ է ցանկանում ուտել, ինչպէս լորի, մախոխ, չորացրած հուն, տանու թթու դրած բուսեղէն ուտելիքներ (կաղամբ, ծիծակ, բոխ և այլն):

Մեր ժողովրդի մի մասը այնպէս է մտածում, որ յղի կինը ինչ որ պահանջի ուտելու, պէտք է տալ: Այդ սխալ է և այդ պահանջին չպէտք է միշտ բաւարարութիւն տալ, այլ միշտ պէտքէ ի նկատի ունենալ, թէ նա ինչ է պահանջում և նրա մարտողութեան գործարանները ի՞նչ գրութեան մէջ են: Եթէ նա օրական մի քանի վարունկ է ուտում և փսխում, ի հարկի, պէտք է համոզել որ չուտի, որովհետև նա հէնց այդ պատճառով ուրիշ կերակուրներ էլ չի կարող մարտել: Աւելիլաւ է, որ նա ուտի մսի սուպ, լաւեփած զառան կամ հաւի միս, թերթաշ ձու, բրնձով ապուր, թանձսպաս, թարբածուկ (բայց ոչ չորացրածը կամ դոշը, որ շատ դըժուարամարս են): Եփած կանաչեղէններ, ինչպէս կանաչ լորի, բաղրջան, կարելի է գործածել, իսկ կարմիր լորին, սիսեռը արգելուած են: Մրգեղէններից, այն ել լաւ հասած, կարելի է ուտել հետևեալները, կեռաս, սալոր, ձմերուկ, թուզ և խաղող (իհարկէ կորիզները

չպէտք է կուլ տալ): իսկ ծիրան, դեղձ և սեխ—շատ չափաւոր քանակութիւնով, այն էլ լաւ հասածները: Կարելի է տալ նոյն-պէս և խնձոր ու տանձ, որ պէտք է դարձեալ լաւ հասած լինեն և փոքր քանակութիւնով: Իսկ զիեռը և սերկեիլը բոլորովին արգելուած են:

Մեզանում սովորութիւն է խորոված կամ տապակած միսը նախադասել: Ճշմարիտ է, խորովածը կամ տապակածը աւելի համեղ է և աւելի սննդարար, բայց դժուարահարս է, ուստի, երբ յղի կինը կերածը դժուար է մարտում, պէտք է լաւ խաշած կերակուրներ գործածի, մանաւանդ երբ ատամները պակաս են և լաւ ծամել չի կարող: Յղի կանայք, որոնց մարսողութիւնը թոյլ է, չպէտք է գործ ածեն նաշի ժամանակ հում կանաչի, բողկ, վարունկ, որովհետև սրանք դժուար են մարտում և կանաչեղէնի ու մանաւանդ բողկի մէջ գտնուած կծու նիւթերը կարող են աղիքները և երիկամունքները զրգուել: Նոյն-պէս արգելուած է կերակուրների հետ պըխ-պեղ, մանանեխ և նմանները գործ դնել:

Ամենալաւ ըմպելիքը ջուրն է, բայց յղի կինը եթէ սովոր է, կարող է և զինի խմել, միայն չափաւոր քանակութիւնով:

Թէյ և սուրճ—միայն թոյլ, և եթէ հնար կա, կաթով խառնած, իսկ արազ կամ արադով պատրաստած խմիչքներ ամենեին չի կարելի գործ ածել:

4. ՀԱԳՈՒԱՑ

Յղի կնոջ հագուստը պէտք է նրան սրաշապանի ցրախց և սովորից: Սակայն յղի կինը սովորականից աւելի տաք պէտք է հագուստի: Ամեն մի հանդերձ, որ ճնշում է կուրծքը և փորը, առհասարակ վնասակար է կնոջ առողջութեան, իսկ յղի կանանց համար այս ֆնասն աւելի ևս մեծ է: Կուրծքը ճնշող հագուստը արգելքէ լինում ծծերի և նրանց պառկների կազմակերպուելուն, ծծերը պէտք ամեն, կակղեն, նրանց մէջ պէտք է կաթի խողովակներ զցյանան, կաթի գեղձերը պէտք է զարգանան և ծծի պառկները իրանց շրջակայից բարձրանան: Ի հարկէ այդ ամենը այն ժամանակ կիրագործուի, երբ արեան շրջանառութիւնը նըրանց մէջ ազատ է և նրանք չեն ճնշուած, միեւոյն ժամանակ երբ փորը սեզմուած չէ նեղ հագուստից, այն ժամանակ ստամոքսիր աղիքների շարժումը, ուրեմն և մարսողութիւնը, արեան շրջանառութիւնը, փորոտիքէ

սեփական գործակատարութիւնը բնական ընթացք կունենան, իսկ հակառակ դեպքում այդ ամենը կիսանդարուի:

5. ՈՏՆԱՄԱՆ

Յղի կնոջ ոտնամանը պէտք է պաշտպանի նրան ցրախց ու խոնաւութիւնից: Քարձր կրունկով կօշիկները շատ անզամ մեծ վնաս են բերում, որովհետև յղի կինը շատ հեշտութեամբ կարող է վայր ընկնել, ուստի նա պէտք է խոյս տա այլպիսի կօշիկներ հազնելուց: Պէտք է իմանա, որ այդ շրջանում վայր ընկնելը արիւնչութիւն, մինչեւ անզամ վիժումն կարող է առաջացնել: Ծնկան կապերը չպէտք է սեղմած լինեն, որովհետև սրունքների երակները կլայնանան և ժամանակով մեծ նեղութիւն կպատճառեն:

6. ՄԱԶԵՐԸ

Մազերը պէտք է մաքուր պահուեն, իր ժամանակին հարկաւոր է լուանալ և սանրել, որովհետև հազերի անմաքրութեան հետեանքը այն կլինի, որ ծննդարերութիւնից յետո մազերը կթափուեն:

7. ՇԱՐԺՈՒՄՆ ԵՒ ԶԲՈՍԱՆՔ

Յղի կինը պէտք է ամեն օր չափաւոր շարժողութեան մէջ լինի, որպէսզի մարմնի բոլոր զործարաններն ու մասերը կատարելապէս մննդառութիւն ունենան և իրանց նշանակած պաշտօնները կատարեն: Զբօնող ու շարժողութեան մէջ գտնուող կնոջ հոգիկան դրութիւնն աւելի աշխայժ և զուարթ կլինի, քան անշարժ մնացողի, ամբողջ ժամեր և օրեր անզործութեան ու քնի մէջ անցկացնողի: Նարժողութեան պակառութիւնը տիսուր ու մելամաղձուր է զարձնում յղի կնոջ, մույլ մտքերը պաշարում են նրան, և նա իրան թոյլ ու հիւանդութ է զգում: Ընդհակառակը, պէտք է ո՛չ միայն տանը չափաւոր կերպով աշխատել, այլև ամեն օր պէտք է զբօննել զուրսը մաքուր օգում և այլպիսով կազդուրել մարմինը: Պէտք է հեռու կենալ ծանր աշխատանքից, նոյնպէս և ծանր առարկաներ բարձրացնելուց, ինչպէս և ուժեղ ու արագ շարժումներից, օր. չպարել, չվազել, չթռչել: Բացի այդ, շատ վնասակար է արագութիւնով բարձր սանդուղներով բարձրանալ: Լեռնաս երկրներում յղի կինը պէտք է շատ զգոյշ լինի և աշխատի հարթ տեղերում զրօննել: Իսկ եթէ սոխպուած է սարը բարձրանալ

ու իջնել, պէտք է համր քայլերով գնա և յաճախ կանգ առնի ու նստի հանգստանա: Լեռների վրա զբօնելլը շատ անգամ ոչշղի կանանց էլ է վնասում, արիւնհոսութիւն առաջ բերելով, իսկ յդի կանայք կարող են վիժումն ունենալ: Նոյնպէս արգելուած է ձի հեծնելլը, խորը կուանալլը, խորդուբորդ ճանապարհներով կառքով կամ սայլով արագ ընթանալը: Եթէ յդի կինը կատարելապէս առողջ չէ, հարկաւոր չէ որ նա անվատձառ զբօնի: Ընդհակառակը, եթէ նա տեսնում է, որ թոյլ է, պէտք է մի կամ մի քանի օր տանը հանգստանա և ապա դուրս գա, սակայն ամեն անգամ այնքան պէտք է զբօնի, որ առանց յոդնելու կարողանայ տուն վերադառնալ: Յդի կինը պէտք է իր ժամանակին պառկի քնելու և քնի ոչ պակաս, քան ութը ժամ, իսկ եթէ նա նուազ է, այն ժամանակ պէտք է նոյն իսկ տասը ժամ քնի:

8. ՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ

Մարմինը մաքուր պահելը ամեն մի անհատի պարտասորութիւնն է, բայց յդի կինը աւելի ևս մաքրասէր պիտի լինի: Յղութեան սկզբում լողարանի մէջ երկար նստելը խիստ

արգելուած է, որովհետեւ կարող է արիւնհոսութիւն և վիժումն առաջ գալ տաս—տասնեհնգ րոպէից աւելի չպէտք է նստել, և ջրի ջերմութիւնը 26⁰ կամ 28⁰-ից աւելի չպէտք է լինի: Յղութեան վերջին վեց շաբաթը շատ օգտաւէտ է համարում շաբաթը երկու կամ երեք անգամ լողարանի մէջ նստելլը 10 կամ 15 րոպէ և ջրի ջերմութիւնը պէտք է լինի 28⁰: Նոյնպէս ամեն օր, օրը մի կամ երկու անգամ մարմնի յայտնի մասերը գոլ ջրով և սապոնով լուանալլը շատ օգտաւէտ է: Եթէ յդի կինը ոտները լուանալ կամենա, պէտք է անպատճառ գոլ ջրով անի այդ և շուտով լաւ ցայքեցնի: Իսկ ով առհասարակ սառը ջրին սովոր է, նա կարող է շարունակել և յղութեան շրջանում սառը ջուր գործ ածել:

Չեռների մաքրութեան համար պէտք է ասենք, որ սովորական առաւօտուա երես լուանալու ժամանակ ձեռքեր լուանալլը և դորանով ամբողջ օրը բաւականանալլը շատ քիչ է և անբաւարար: Միմիպյն ջրով լուանալլը ևս բաւական չէ, այլ հարկաւոր է անպատճառ սապոնով լուանալ, այն էլ ոչ թէ օրը մի անգամ, այլ մի քանի անգամ, ուտելուց առաջ և ուտելուց յետո (այսինքն, նախաճաշիկից, ճաշից և ընթրիքից առաջ և յետո), նոյնպէս և մի որեւիցէ

գործ կատարելուց յետո, երբ ձեռները կեղառուում են: Չմոռանանք, որ կեղառա ձեռներով մարմնի մի որևէիցէ մասը քորելը կամ քիթը փորելը և այլն, մեծ վնասներ կարող են պատճառել ամենքին և նոյն իսկ ծանր հիւանդութիւններ առաջացնել, ինչպէս են, կարբունկուլ, կարմիր քամի, որ կոտրածուի երեսի, գլխի վրա և այլն: Կեղուը յդիներին աւելի ևս մեծ վնասներ կարող է հասցնել: Եղունկները պէտք է կարճ կորած լինեն, որովհետև նրանց տակ կարող է կեղու հաւաքուել և կազմել սե սե շերտեր, որից ամեն տեսնող զգուում է: Այդպիսի մատերով մարմինը շփելն անգամ շատ վնասաբեր կարող է լինել:

Անշուշտ, պէտք է բնակարանը—թէ նընջարանը և թէ այլ սենեակները—ոչ միայն օրը մի անգամ, այլ անպատճառ առաւտեան և երեկոյեան մաքրել, բաց անելով պատուհանները թէ ամառ և թէ ձմեռ ժամանակ, ամառը—նաև դռները: Յդի կինը երբէք չպէտք է մնա այնպիսի սենեակներում, ուր շատ մարդ կա, ինչպէս. հարանիքում, տօնախմբութիւններին, խնջոքներին, թատրոնում, որովհետև այդ տեղերում օդը շատ շուտ է ապականւում, կարող է նրան սրտի բարախում, նոյնիսկ ուշաթափութիւն պատճառել:

Յդի կինը պէտք է հեռու կենա կրքերից, այն է. բարկութիւնից, տխրութիւնից, սարսափից, նախանձից, ատելութիւնից, որովհետև այդ բոլորը թէ իրան է վնաս և թէ (աւելի ևս) նրա արգանդում առող մանկան: Վեց ասիսը լրանալուն պէս պէտք է սեռական յարաբերութիւնները բոլորովին դադարեն սինչեւ ծննդից յետո բառասուներ վերջանալը:

9. ԿՈՒԲԾՔԻ ԽՆԱՄԵԼԸ

Յդի կինը պէտք է առանձին ուշադրութիւն դարձնի իր կրծքին: Ամեն օր պէտք է գոլ սապոնաջրով լուանա թէ կուրծքը և թէ կոնաստակերը ու կտկուղ երեսարբիչով ցամաքեցնի: Եթէ ծծերի պտուկները տափակ են, պէտք է վերջին վեց կամ չորս շաբաթը կամ ծծող շիշի մեքենայով (կոտոշ) կամ մատերի ծայրերով պտուկները դուրս քաշել, աշխատելով նրանց երկարացնել, որպէսզի մանուկը կարողանա բերանով բռնել: Նոյնպէս այդ միջոցին պտուկները հարկաւոր է սապոնաջրով լուանալուց և ցամաքեցնելուց յետո, երկու օրը մի անգամ արազով կամ թոյլ (60°) ազիրապով թրչել: Այդ նպատակով բամբակը թաց

են անում արաղի կամ սպիրտի մէջ և մի հինգ
րոպէ պահում ծծերի վրա: Հինգ րոպէից յե-
տո վեր են առնում, թողնում են, որ ծծերը
ցամաքեն և ապա հագնուում են: *):

10. ՍՏԱՄՈՔՍԻ ՄԱՍԻՆ

Յղի կինը ամենից շատ պէտք է ուշ դարձը-
նի, որ կանոնաւոր կերպով, ամեն օր բնա-
կան կարիքը կատարի, նոյնպէս ուշաղիր լի-
նի մէզի քանակութեան վրա: Շատ անգամ
յղի կանայք փորի ամրութիւն են ունենում
և մի քանի օր շարունակ դուրս չեն գնում:
Այդ հանգամանքը շատ վնասներ կարող է հասցը-
նել նրան, ուստի հարկաւոր է դէմն առնել:
Դրա համար պէտք է բուսելին եփած կերա-
կուրներ գործ ածել, այն է. կանաչ լոբի, բա-
դըրջան, իսպանաղ և այլն, կամ ամեն օր կա-
րագ ուտել, ճաշից յետո—խորված ինձնոր, շա-
քարով եփած սալոր և ուրիշ եփած մրգեղիններ
գործ դնել, վերջապէս կարելի է զրեխ կամ
հոգնա բանեցնել:

Հաստկաւորները սովորաբար քսանը որս
ժամում եօթն և կէս թէյի բաժակ մէզ են

*) Ով կառող է, թող տաննօֆօրմ առնի ու լուծի
ջրի մէջ (1 մաս տան, 10 մաս ջուր):

արտադրույ ձմեռ ժամանակ, իսկ այսուը քըրու-
նելու պատճառով, աւելի պակաս, այն է.
վեց բաժակ: Երբեմն հինգ յղութեան սկզբին
կինը ստիարուած է լինում շուտ-շուտ միզել
և այդ ևս յղութեան ապացոյներից մէկն է:
Իսկ եթէ յղի կինը նկատեց, որ իր մէզը
պականէլ է, իսկոյն պէտք է հետեւեալ կանոն-
ները գործադրի: Սովորականից աւելի տաք
հագնուի, պէտք է ուղղակի մարմնի վրա բըրեղէն
(Փլանել) հագնի, ցուրտ եղանակին տնից
գուրս չգա, օրուա մեծ մասը պառկած անց-
կացնի, և պէտք է, որքան կարելի է, շատ
կաթ գործ ածի:

11. ԿԱԹ

Առհասարակ, եթէ յղի կինը յղութեան
սկզբից կաթ գործ ածի, նա դրանով իր ան-
մեծ բարիք արած կլինի և, մինչև իր ազատ-
ուելը, ամենամեծ վոանգներից կպաշտպան-
ուի: Այդ պատճառով ամենից լաւն է, օրը
երկու անգամ՝ մի - մի քառորդ թէյի
բաժակ ընդունել, ամեն երեք կամ չորս
օրից յետոյ աւելացնելով մի-մի քառորդ բա-
ժակ: Երբ կհասնի օրական չորս բաժակին,
կարող է բաւականանալ այդ քանակութիւնով

մինչև մանկան շարժուժը և այնուհետև էլի կարող է աւելացնել օրական մինչև վեց բաժակ։ Օրական ոչ պակաս քան չորս բաժակ կաթ ընդունած ժամանակը փորի աճութիւնն էլ կկանոնաւորուի և ամեն օր փորը կլուծի, մզի քանակութիւնն էլ կաւելանա, եթէ մզը այնուամենացնիւ սովորականից պակաս լինի և յղի կնոջ սոտերն ու ձեռները ուռչեն, այն մասնաւէ լութի քանակութիւնը պէտք է աւելացնել մինչև վեցութը բաժակ, խառնելով ամեն մի բաժակին երկու հայի գդալ Բորժոմի կամ Նարզանի ջուր և, ի հարկէ, դիմել բժշկի։

Եթէ յղի կինը փորլուծութիւն, արիւնակոսութիւն կամ սասատիկ հազ ստանա, իսկոյն պէտք է դիմի բժշկի խորհրդին, իսկ եթէ բժիշկ չկա, — այնպիսի փորձուած անձանյ, որոնք նրան կարող են օդնել, բայց ամենից առաջ այդ պիսի դէպքերում պէտք է անկողնույ պառկել և մաքրութիւն պահպանել։

12. ՅՂԻ ԿԻՆԸ Ե՞ՐԲ ՊԵՏՔ Է ԾՆԻ

Այս բանը իմանալու համար սովորաբար վերցնում են վերջին դաշտանի վերջին օրը, երեք ամիս յետ են գնում և աւելացնում են

եօթից մինչև տաս օր։ Օրինակ, ենթադրենք թէ վերջին լուսնի վերջին օրը եղել է յունիսի 11-ին, եթէ երեք ամիս յետ գնանք, կլինի մարտի 11-ը, ուրեմն ծնունդը լինելու է մարտի 18-ից մինչև մարտի 21-ը։ Փրանսիացի նշանաւոր մանկաբարձ Օվարը այսպէս է հաշութ։ նա նոյնպէս վեր է առնում վերջին դաշտանի վերջին օրը, օրինակ, յունիսի 11-ը, երեք ամիս յետ հաշուելով գտնում է մարտի 11-ը և այնուհետև հաշիւ է անում այսպէս, վերջին լուսնի վերջին օրը եղել է մարտի 10-ի և 15-ի մէջ, աւելացնելով 15-ի վրա հինգ, կլինի 20-ուրեմն ծնունդը կլինի մարտի 20-ի և 25-ի մէջ։

Յղութիւնը սովորաբար շարունակութ՝ է 265—280 օր կամ 38—40 շաբաթ և այդ ժամանակները ծնուածները արգէն հասունացած են լինում և ընդունակ ապրելու։ Բայց պատահում է և բացառութիւն, երբ յղութիւնը շարունակւում 300 օր։

Փանի մօտենում է ծննդի օրը, այնքան յղի կինը պէտք է աշխատի մաքրութիւն պահպանել ինչպէս իր անձի, նոյնպէս և իր բնակարանի մէջ։ Պէտք է նրա հագած և ծընընդին ժամանակ հագնելու հանդերձները, փոխնորդները, սրբելու և այլ նպատակի գոր-

ծաղրելու իրեղէնները, — բոլորը պէտք է լաւ լուազած լինեն, լաւ ցամաքեցրած և ութոյած։ Բնակրանը, մանաւանդ այն սենեակը, ուր պէտք է ծնունդը կատարուի, ամեն օր պէտք է լաւ մաքրուի. սենեակի յատակը, մինչեւ անդամ պատերը, դռները ու պատուհանները պէտք է լաւ սրբած լինեն. ինչ որ լուանալ կարելի է, պէտքէ սապոնաջրով լուանալ, ինչ որ աւելով կարելի է մաքրել, աւելով լաւ սրբել։

13 Ա. Խ Տ Ա. Հ Ա. Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ամենից լաւ և անվնաս ախտահանիչ նիւթը ֆօրմալին կոչուած գեղն է։ Եթէ ծախու ֆօրմալինից վեր առնել չորս հացի գդալ և խառնել մէկ վեղրօ (12 լիտր կամ կիլոգրամ) ջրի հետ, այդ խառնուրդով կարելի է յատակներն էլ, պատերն էլ և ամեն իրեղէն լուանալ, առանց վնասելու այդ իրեղէնները։ Իսկ եթէ կեղոստ շորեր, կեղոստած լուացք և այլ հանգերձեղէն կամենան ախտահանել, յիշեալ խառնուրդից մի քանի վեղրօ ածում են մի խորը տաշտի կամ լողարանի մէջ և այդ բոլոր հանդերձեղէնը ու լուացքը գցում են մէջը ու թողնում 24 ժամ։ Ապա այդ իրեղէնները

հանում են ու լուանում սապոնաջրով, սովորական կերպով։ *)

Ի հարկէ, ծննդկանի սենեակը պէտք է, որքան հնարաւոր է, ընդհարձակ լինի, բաւականին լրյա ունենա և ձմեռ ժամանակը լաւ տաք լինի։

14. ՄԱՆԿԱԲԱՐՁՈՒՀԻ ԿԱՄ ՏԱՏ

Եթէ ծննդկանի բնակութեան տեղում մանկաբարձուհի (ուսած) կա, պէտք է անպատճառ նրան հրաւիրել, իսկ եթէ ստիպուած են հասարակ ՏԱՏ հրաւիրել, այն ժա-

*) Եթէ կամենան ամբողջ սենեակը ախտահանել, այն ժամանակ վեր են առնում ծախու ֆօրմալինից մի ֆունտ, երկու ֆունտ էլ հասարակ, բայց մաքուր չուր և այդ ամենը ածում են էսալլով օծած մի կաթսայի մէջ և կաթսան զնում են կրակի (կամ նաւթի խոհանոցիկի) վրա, ու խառնուրդի ջերմութիւնը հասցնում են 45 կամ 50 աստիճանի։ Յետո գները ու պատուհանները փափում են, նրանց մէջի ճեղքելը և ծակերը խցում և 12 ժամից յետո բաց են անում, որ օղը սենեակի մէջ փոխուի, որովհետև ֆօրմալինի զազը և ջրի գուրշին ամրող սենեակը բռնած ունեն և ֆօրմալինի հոտը մի քանի օր սենեակի մէջ տիրում է։ Այդ կերպով կարելի է և ուրիշ վարակի հիւնդութիւններից յետո (ինչպէս քութէիցից, գիֆանդիսից և այլն) սենեակը ախտահանել, հիւնդի լուացքը և այլ հանդերձեղէնը զնել վերայիշեալ խառնուրդի մէջ։ Արտեղ կամենան փոտո կամ նեխող հոտերը ոչնչացնել, այնտեղ նոյնպէս ֆօրմալինով կարելի է աւելի շուտով նպատակին հասնել, քան թէ մի որեփից այլ նիւթով։

մանակ պէտք է այնպիսին կանչել, որ առելի մաքուր է: Սովորաբար այդ տատերի եղունդները երկար և նրանց տակը կեղտով լիքն են լինում: *)Պէտք է ստիպել եղունգները կարտել, ձեռները սապոնով և ջրով լաւ լուանալ, մաքուր շոր հագնել, միւնոյն ժամանակ ծննդկանին շուտ շուտ զննելու իրաւունք չտալ: Երբ ծընունդը երկարում է, սովորութիւն կա մի քանի տատ հրաւիրել, որոնք ամենքը կեղտոտ ձեռներով զննում են ծննդկանին: Այդ բարբարոսութիւնից պէտք է զգուշանալ՝ շատ անգում ծնունդի ուշանալը վնաս չի բերում ծննդկանին, այլ պառաւների կեղտոտ մատներն են, որ իսեղ ծննդկանի մահուան պատճառ են դառնում: Ոչ մի ծննդկան տառմօրը չը պէտքէ մօտ թողնի, մինչեւ որ նա ձեռները լաւ կը մաքրի: Պառաւները այնքան ագէտ են, որ որքան էլ զննեն, դժուար դէսլքերում ոչինչ օդուտ չեն կարող բերել, աւելի լաւ է թողնել, որ բնութիւնն ինքը վճռի ծննդկանի ճակատագիրը, քան թոյլ տալ այդ պառաւներին, որ տանջեն ծննդկանին:

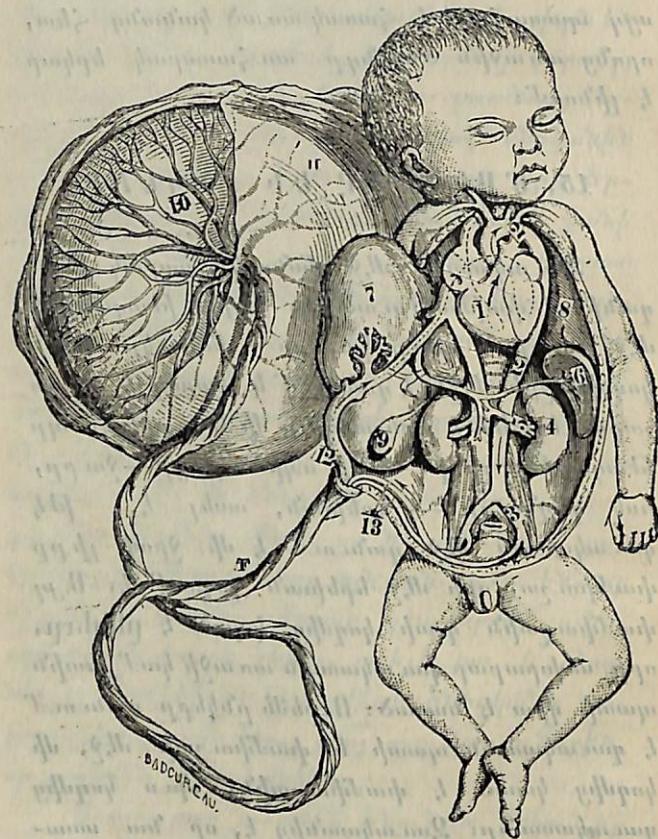
Սովորաբար առաջին ծնունդի երկունքը (յաւերը) միջին թուռով 18 ժամ է տևում, *) երբեմն էլ մի քիչ զինի կոնժած և միքիշ էլ սխնոր կերպ են լինում...

կարող է և վեց ժամում վերջանալ, բայց կարելի է նաև, որ 48 ժամ շարունակուի, ինչպէս այդ պատահում է հասակ առած կանանց հետ, որոնց առաջին ծնունդը առհասարակ երկար է լինում:

15. ՄԱՆՈՒԿԻ ԵՒ ԼՆԿԵԲԸ

Զաւակատան մէջ մանուկը բարակ թաղանթով փաթաթուած է: Այդ թաղանթի մէջ այնքան ջուր կա, որ մանուկը ամեն կողմից ջրի մէջն է գտնւում և կարող է ազատ շարժուել: Եթէ երեւակայէք մի ձու, որի կճեպը թաղանթը լինի, ձուի սպիտակուցը — ջուրը, իսկ գեղնուցը — երեխան, ասել է, թէ զաւակատան մէջ գտնւում է մի ջրով լիքը փափուշ, որի մէջ երեխան լողում է: Այդ փափուշին դրսի կողմից կպած է ընկերը, որը սովորաբար զաւակատան առաջի կայշեախին պատի վրա է նստած: Ուրեմն ընկերը գտնւում է զաւակատան պատի և փափուշին մէջ, մի կողմից կպած է փափուշին, միւս կողմից զաւակատանը: Զաւակատնից է, որ նա ստանում է արեան երակներ մօր արիւնով: Եւ, յիրաւի, մանկան պորտի վրանակից անմիջաւ պէս դուրս է զալիս պորտի ազիքը, որը սովո-

րաբար 50 սանտիմետր ($\frac{3}{4}$ արշին) երկարութիւն ունի, և որը թափանցում է թա-

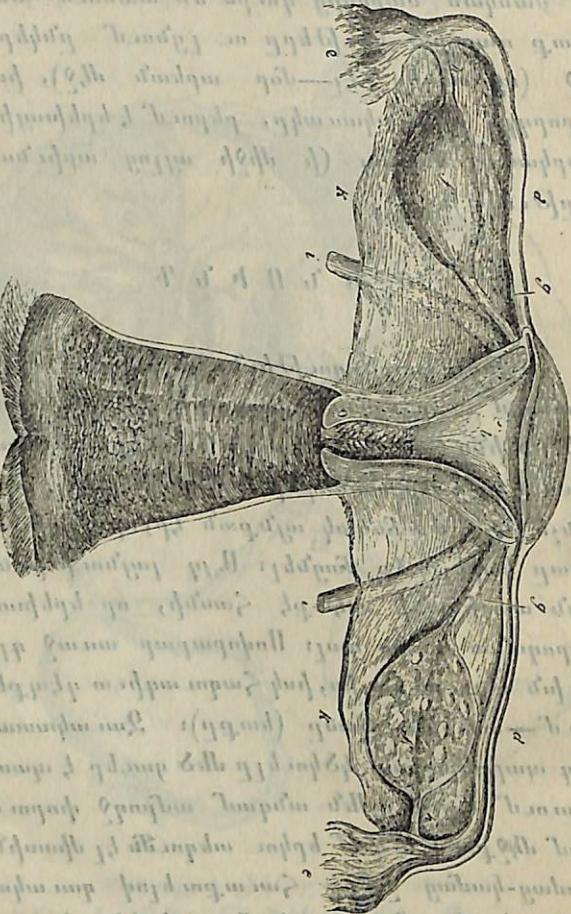

Մանուկը և ընկերը (Ձեռքություն)。
զանթը և մանում ընկերի մէջ։ Այդ պարագ
աղիքի միջով անցնում են արեան խողովակներ

(մի երակ և երկու զարկերակ), որոնցից երկուսը մանկան մարմնից գուրս են տանում անպէտք զարձած նիւթերը ու լցնում ընկերի մէջ (այնտեղից էլ—մօր արեան մէջ), իսկ երրորդը, ընդհակառակը, բերում է երեխային հարկաւոր սնունդ (ի միջի այլոց արիւնաթըլուտ)։

16. Ծ Ն Ո Ւ Ն Դ

Ծննդի գործողութիւնը կայանում է նրանում, որ զաւակատունը պարբերաբար ամէն հինգ կամ տասը րոպէն կծկուելով, աշխատում է զաւակատան բերանը լայնացնել, որը մինչև այդ ժամանակ այնքան էր, որ հազիւ մի մատը կարելի էր մոցնել։ Այդ լայնութիւնը այն աստիճանի պէտքէ հասնի, որ երեխան կարողանա դուրս գալ։ Սովորաբար առաջ գըլուխն է զուրս գալիս, իսկ հազուագիւտ դէպբրում—ստորին մասը (ետքը)։ Զաւակատան այդ պարբերաբար կծկուելը մեծ զաւեր է պահանջում մօրը ամեն անգամ ամբողջ փորում կամ մէջքում և կամ երկու տեղումն էլ միասին։ Կամաց-կամաց ջուրը հաւաքուելով զաւակատան բերանում, առաջ է մղում երեխայի պարկի մի մասը և կազմում է ջրի փամփուշտի

նում, որ երեխայի գլուխը (ուրեմն և աշխաղ մարմինը) կարող է անցնել, այն ժամանակ ջրի փակելու շար տրաքւում է, «ջրերը գնում են»։ Այդ միջոցին ցաւերը սաստկանում են և դուրս են դցում երեխայի գլուխը։ Առաջ ազատ- ուում է գլուխը, յետո ուսերն ու թերը և ապա մարմնի ստորին մասը, և երեխան առա- ջին ճիչն է արձակում։

Երբ երեխան ծնուել է, պէտքէ փոքր սպասել և յետո պորտը երկու տեղ կապել ու երկու կապերի արանքից կտրել։ Առաջին կապը պէտքէ անել երեխայի փորից երեք մատ հեռու։ Կապելու համար վերցրէք ոչ թէ թել, այլ ժապաւէն, որովհետեւ թելը կարող է կտրուել։ Ժապաւէնը, ի հարկէ, առաջուց պիտի լու լուայած և ութոյած լինի։

Մանկան ծննդից յետո կէս ժամ սպառում
են, որ ընկերը գա: Եթէ չըկա, այն ժամանակ
հարկաւոր է փոքր փոքր ձեռովկ կամացուկ շփել
և ապա զգուշութեամբ մերսել, մենչեւ որ ըն-
կերը դուրս գա:

17. የኩኩ ተከሳሽ ሂሳብ

Երկունքի միջոցին, երբ յաւերը գետ նուազ են, ծննդկանը կարող է սենեակում ման

գալ, իսկ երթ ցաւերը՝ կսաստկանան, պէտքէ պառկիռ Այդ միջոցին պէտքէ չափաւոր ուսուի և այն էլ թեթև ուսելիք նուազներին հարկաւոր է, ստիպել, որ թերխաշ ձու, մի քաժակ կաթ խմեն, իսկ եթէ ծննդից ուժասպառ են եղած աև կամ կաթով սուրճ կամ միքիչ գինի խմեն։ Ծննդկանը պէտքէ հանդիսան մաս, յուսահաս այս ու այն կողմբ չընկնի լալով և աղաչելով, որ իրան օգնեն։ Այդ միջոցին առհասարակ ամենքը գլուխները կորցնում են, դէմ ու դէն են քննինում առանց նկատմանի և առանց հնուանքի։ Ի չարկէ, այդ ամենից ու չինչ չի կարող գուրս գալ։ Նոյնպէս չափտքէ թոյլ տար, որ ծննդկանի մենեւում շատ մարդ հաւաքուի։ Առհասարակ ծանօթ անծանօթ դրացի—ամենքը իրանց կերտուն փէշերով և ուռնամաններով լցուում են մենեւակը, իրանց հետ կեզտ ներս բերում, օդը ապականում, և դրանով ծննդկանին, օգնելու փոխարէն, վտանգի ենթարկում։ Առաջ ուր այս առ առ առ առ

18. ԾՆԴԴԻՑ ԹԵՏՈ

Ծննդից յետոյ նոյնպէս հարկաւոր է, որ ծննդկանի շրջակայքում կատարեալ խաղաղութիւն տիրի, ամենքը պէտքէ ցածր ձայնով խօ-

մեն և ոչ գոռալով ու գործով։ Ծննդկանի հետ շատ քիչ պէտք է խօսել և աշխատել նրան չգրգռել ու չնեղացնել, որովհետեւ դրա հետեւանքը վտանգաւոր արիւն հոսութիւն կարաղ է լինել։

Կերպկուրը առաջի երեք օրը պէտք է թեթէթե լինի, մասնաւոր, կաթ, օրական մի կամ երեկուած թերխաշ ձու, քիչ հաց, այն էլ լաւ թիւած, շատ բաց թէյլ չետեւալ երեք օրը այդ ամենին կարելի է աւելացնել եփած հաւի կամ վասի միս, օրը մի անգամ, իսկ եթէ ծննդկանը թոյլէ, կարելի է մի քիչ գինի ու կաթով սուրճ տալ։ Եօթներորդ օրից ըսկրած, ծննդկանը կամաց կամաց կարող է իր սովորական կերպկուրները գործ անծելց սակայն միայն եփած և խորոված կամ տապակած ու տեղիքները չում մրգեղները կանաչի, բողկ և վարունք չի կարելի ուստեղ մինչև երեք շաբաթը լրանալու։

Ծննդկանը առաջին երկու օրը մէջքի լրաց պիտի պատկած մնա, երրորդ օրը՝ կողքին իսկ առ առ առ պատկած մնա, երրորդ կողք միայն նոտին նա միշտ պէտք է ացիւանի շատ հանդարտ և զիյց շարժուել, կամ աւելի լաւ է, որ առաջի անգամները ուրիշի օգնութեամբ կատարի այդ շարժումները, որովհեան յանկարծակի

շարժուելը շատ վտանգաւոր հետևանք կարող է ունենալ, և մինչև անդամ կարող է մահուած պատճառ դառնալ:

Ծննդկանի սենեակը առաջին ուժ օրերը
հիւրեր չպէտք է մտնեն, և եթէ մտնեն էլ,
նրանք անկողնուց պէտք է հեռառ. նստեն, և
ոչ թէ (ինչպէս անում են կիսակիրթ կանայք)
փողոցներում թափառելուց յետո գան ուղ-
ղակի իրանց փոշոտ վէշերով և կեղտոտած կո-
շիկներով՝ ծննդկանի անկողնու վրա նստեն,
կարծելով թէ գա մտերմութեան ու սիրո նը-
շան է: Սակայն գա բարեկամութիւն չէ, այլ
չարականութիւն:

19. ՎԵՐ ԿԵՆԱԼՈՒ ՃԱՄԱՆԱԿԸ

Ալեն առողջ ծննդկան կարող է տասնեւ-
հինգերորդ օրը վեր կենալ և այնուհետև փոքր
առ փոքր իր տան տնտեսութիւնով պարագել:
Բայց կան անձինք, որոնք այնքան առողջ են,
որ կարող են, առանց վնասի, աւելի առաջ վեր
կենալ միայն պէտք է զգոյշ լինել, որ ցրտի
ու խոնաւութեան չենթարկուեն: Վեր կացած
կինն էլ կերակրի վերաբերմանը վերև տուած
խորհութները պէտք է պահպանի:

ՎԵՐԱ

«Ազգային գրադարան»

NL0281078

Կիսամսեա նկարագարդ հանդէս 4—6 նոյնագէս
նկարագարդ զրբոյկներով.

Տարեկան բաժանորդագինն է 2 ռ. 50 կ.

Արտասահմանում. . 10 ֆր. կամ 3^{1/2} ռ.

Հասցէն. Տիֆլիսъ, редакция «Арօգճապակ Տերտ»
Արտասահ. Tiflis. Redaction «Arogdjapaik Tert»

Դ-ր Վ. Արծրունու նրատարակութիւնները.

- 1) Ժանտախտ (մի քանի օրինակ միան) 20 կ.,
- 2) Խօլերայի մասին (սպառ.), 3) Խօլերա (սպառ.)
- 4) Հիպնոտիսմ, հատ. I. (սպառուած) 25 կ.
- 5) Հիպնոտիսմ, հատ. II. 15 կ., 6) Դպրոցական առողջապահութիւն (պատկերագարդ) 50 կ.
- 7) Առողջ երեխանների խնամատարութիւն 25 կ.
- 8) Սիֆիլիս, կակուղ շանկը, Սուսունակ 25 կ.
- 9) Թշուառների բարեկամ բժիշկ Հաշող 20 կ.
- 10) Առուսնութիւն 75 կ.
- 11) Աղջիկ (առողջ. և բարոյագիտակ. էտիւդ) 75 կ.

- № 1. Մի՛ ԽՄԻ՛, երկ. տ. (նկարներով) 5 կ.
- № 2. ՎԱՏ ՑԱՒ (նկ. սպառուած) 6 կ.
- № 3. ՎԱՐԱԿԻԶ ՀԻՒԱՆ ԴՈՒԹԻՒՆԵ-
- ԲԸ ԵՒ ՆՐԱՆՑ ԹՈՅՑՆԸ (23 նկ.) 15 կ.
- № 4. ԹՈՐԱԽՏԿԱՄ ԲԱՐԱԿՈՑԱԼ (նկ.) 10 կ.
- № 5. ԴՈՂԵՐՈՑՔ ԿԱՄՄ ՄԱԼԱՐԻԱ (նկ.) 5 կ.
- № 6. ԻՆՁԼՈՒԷՆՑԱԿԱՄՄ ՆՈՐ ՑԱԼ (նկ.) 3 կ.
- № 7. ՄԻ՛ ԾԽԻ՛ 5 կ.
- № 8. ՆՈՐԱԾԻՆ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻ Հի-
- ԱՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ (նկ.) 5 կ.
- № 9. ՎԱՏ ՑԱՒ ԿԱՄՄ ՄԻՖԻԼԻՄ, երկրորդ
 հրատարակ. Ա. մատն (9 նկ.), 20 կ.
- № 10 ՎԱՏ ՑԱՒ ԿԱՄՄ ՄԻՖԻԼԻՄ Բման 15 կ.
- № 11 ԾԱՂԻԿ ԵՒ ՊԱՏՈՒԱՍ 15 կ.
- № 12 ՑՂԻ ԿՆՈՉ ԱՄՈՂՉԱՊԱՀՈՒԹ. 10 կ.

Լուս են տեսել «ԲԺՇԿԻ թերթիկներ» № 1 «Մի՛ խմիր»
№ 2 «Կոմէր ձնողիաններին», մասն. 100-ր 1 ռ., Դիմել խմր.

Հեղինակի հասցէն. Մաքլուս, Ճ-ր Վ. Արցրուն.